

آیا قرارداد جدید روسیه با اروگوئه تردید در واردات محصولات کشاورزی از ایران است؟

[heading align="right"] در حالی سه هفته پیش وزیر کشاورزی ایران از صدور مجوز برای ۲۵ شرکت لبنی، شیلات و مرغ برای صادرات به روسیه خبر داد که این کشور به تازگی قراردادی با اروگوئه برای واردات منعقد کرده است، بررسی گذشته نشان می‌دهد روسیه تمایلی برای واردات محصولات غذایی از ایران ندارد. [/heading]

اگرو فود نیوز - خبرگزاری ایتارتاس به نقل از وزیر کشاورزی روسیه اعلام کرده، این کشور محصولات غذایی بیشتری از اروگوئه وارد می‌کند که شامل؛ گوشت، شیر، میوه و سبزیجات خواهد بود. سرگئی لوین معاون وزیر کشاورزی روسیه هم با تاکید گفته است روسیه واردات محصولات لبنی، گوشت، محصولات فرآوری شده از اروگوئه را افزایش خواهد داد.

قرارداد واردات محصولات غذایی روسیه از اروگوئه در حالی انجام می‌شود که این کشور سه هفته پیش مذاکرات نهایی را در این زمینه با مسئولان ایرانی داشت، بنابراین آیا قرارداد جدید روسیه با اروگوئه عدم تمایل آنها به واردات اینگونه محصولات کشاورزی از ایران است.

بررسی ۲ سال گذشته ایران و روسیه نشان می‌دهد که روسها تمایلی به واردات محصولات غذایی از ایران ندارند و این موضوع را چندین بار

به صورت ضمنی اشاره کرده‌اند.

در بازدیدهای مختلفی که مسئولان کشاورزی و غذایی روسیه از ایران داشته قیمت تمام شده بالای تولید در ایران، عدم بسته‌بندی یا بسته‌بندی نامناسب، باقیمانده دارویی یا سموم بیش از حد مجاز، نبود پروتکل‌های صادرات و واردات را از موانع عمده واردات از ایران عنوان کرده بودند.

البته مذاکره دو کشور درباره صادرات به روسیه نزدیک به دو سال است ادامه دارد طی این مدت هنوز حجم قابل توجهی واردات از ایران انجام نداده‌اند شاید این واردات به چند محموله محصولات شیلاتی محدود شده است.

با این حال چرا مسئولان روسی واضح عدم تمایلشان را برای واردات از ایران اعلام نمی‌کنند. شاید جواب این باشد که نمی‌خواهند ارتباطی که اخیراً با ایران تقویت شده با قطع واردات تلخ کنند.

۲ سال گذشته بعد از جدایی منطقه کریمه از اوکراین و پیوستن به روسیه، کشورهای اروپایی و آمریکا، روسیه را تحریم کردند. این تحریم‌ها موارد مختلفی را شامل می‌شد که مهم‌ترین آنها عدم اختصاص خط اعتباری بود.

روسیه در واکنش به این تحریم واردات محصولات کشاورزی و غذایی از اتحادیه اروپا را ممنوع کرد و از همان زمان تمایل روسیه به واردات از کشورهای شرق گرایش یافت.

در همان ابتدا پوتین برای واردات از ایران چراغ سبز داد و حتی در یک سخنرانی گفته بود واردات از اروپا برای ما اصلاً مهم نیست، ما می‌توانیم محصولات کشاورزی را از کشورهای دیگری از جمله ایران وارد کنیم.

در همان زمان مسئولان روسی از جمله وزیر کشاورزی و دیده‌بان نظارت بر مواد غذایی این کشور بارها به ایران سفر کردند اما هیچ‌وقت منجر به واردات از ایران نشد. آنها در عوض مسیر خود را به سمت ترکیه تغییر دادند و واردات خود را از ترکیه بیشتر کردند، دلیل آنها قیمت تمام شده بالا در ایران بود که واردات از ترکیه برای آنها به صرفه‌تر می‌شد. مسئولان داخلی هم بارها و بارها به این مسئله تأکید داشتند که قیمت تمام شده در ایران امکان رقابت با تولیدکنندگان همسایه را نمی‌دهد.

اما چند ماه پیش اتفاق دیگری رخ داد هواپیمای روسی در مرز سوریه توسط موشک‌های ترکیه سقوط کرد روابط بین دو کشور به سردی گرایید روس‌ها هم تحریم‌هایی علیه ترکیه اعمال کردند از جمله توریست‌های روسی از رفتن به این کشور منع شدند و قرار شد دیگر محصولات غذایی از روسیه وارد نشود.

این مسئله دوباره گرایش روس‌ها را به ایران برای واردات محصولات کشاورزی و مواد غذایی را بیشتر کرد همین چند هفته پیش هیأت‌های اقتصادی روسی در ایران بودند خبرهای زیادی در رسانه‌ها منتشر شد که برای ۲۵ شرکت ایرانی مجوز صادرات به روسیه داده شد و قرار شد از این به بعد روسیه گوشت، محصولات لبنی و مرغ از ایران وارد کند. اما امروز روسیه قراردادی با اروگوئه امضاء کرده است.

به هر حال این عدم تمایل به محصولات ایرانی از سوی روسیه دلایلی دارد که ریشه‌های آن را در مشکلات تولید و عدم حمایت‌ها از این بخش باید جست‌وجو کرد.

مسئولان داخلی اگر به دنبال صادرات به روسیه و دیگر کشورها هستند باید روی قیمت تمام شده تولید کار کنند و از سوی دیگر حمایت کنند که شرایط برای تولیدکننده سهل‌تر شود.

قیمت تمام شده تولید در قیمت‌های داخلی هم بسیار شرط است دولت در محصولات کشاورزی بی‌حساب و کتاب قیمت‌ها را افزایش می‌دهد. مثلاً در مورد شیر؛ قیمت‌ها طی ۲ تا ۳ سال گذشته بیش از ۲۰۰ درصد افزایش یافته است درباره گندم مرتب قیمت خرید تضمینی را بالا می‌برد اگرچه این در ظاهر به حمایت از تولید کننده تعبیر می‌شود اما دولت می‌تواند آن را با کاهش قیمت تمام شده جبران کند.

دولت باید با حمایت از تولید و تامین نهاده‌های کشاورز قیمت تمام شده تولید را به حدی پایین بیاورد که مجبور نشود قیمت مصرف کننده را بالا ببرد. قیمت تولید در کشور ما بسیار بالاتر از کشورهای دیگر است.

منبع : فارس